

at lade dette Lovforslags 3die Behandling her i Tinget vente blot en eneste Dag efter Oplysninger, der altsaa skulle komme fra Københavns Magistrat, thi disse Oplysninger burde, hvis der overhovedet er nogen Tvivl, have foreligget her allerede for længe siden.

Hammerich: Jeg kan vedblivende ikke forstaa, hvorledes den højtærede Justitsminister kan mene, at der ikke er nogen Realitet i dette Forslag, og samtidig mene, at der er Realitet i de andre Paragraffer, hvor Forslaget har stillet bestemte Begrænsninger. Det er mig ganske uforstaaeligt. Men for øvrigt har jeg kun begæret Ordet for at nedlægge en Protest mod den højtærede Ministers Udtalelse om, at dette var et Forslag, vi havde stillet for at kunne gaa ud i Landet dermed og slaa os for Brystet som Folk, der have villet bringe Befolkningen dette Gode. Jeg har søgt, saa vidt muligt, her i Rigsdagen at lade mit Syn paa Sagerne bestemme af, hvad jeg anser for rigtigt, og ikke af, hvad der kan tage sig ud paa Valgtribunerne. Naar den højtærede Justitsminister tillægger os det sidste Motiv, maa det hvile paa en Erfaring, han har fra sig selv eller andre. Jeg protesterer i hvert Tilfælde imod, at det henvendes til mig.

Justitsministeren (Alberti): Jeg har gjort det ærede Medlem Uret i at sige, at han vil gaa ud i Landet dermed. Jeg tror, han vil holde sig til København.

Hammerich: Fordi den højtærede Justitsminister maaske vilde gøre saadant af Hensyn til Køge, maa han ikke gaa ud fra, at jeg vil gøre det af Hensyn til København.

Rørdam: Jeg vil ogsaa nedlægge en Protest mod den ærede Ministers Beskyldning for, at vi ville gaa ud i Landet og lave Agitation paa dette Forslag. Men da det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) har udtalt den Tanke, at der kunde stilles en bestemt Sum til Raadighed, og den højtærede Minister jo lader til at ville gaa ind paa et saadant Forslag, og da det er mig først og fremmest om at gøre at sikre, at Kommunerne faa et Tilskud, skal jeg tillade mig at opfordre mine Medforslagsstillere til at tage dette Ændringsforslag tilbage, idet jeg saa mellem 2den og 3die Behandling vil forsøge, om den højtærede Justitsminister virkelig vil gaa ind derpaa, naar vi stille et Forslag op om at

yde en bestemt aarlig Sum. Saa naa vi jo det, vi ønske.

Justitsministeren (Alberti): For at undgaa alle urigtige Forklaringer for Fremtiden vil jeg blot minde om, at denne Tanke om at indsætte en fast Sum ikke er fremkommen fra det ærede Medlem for Saksføring og hans Medforslagsstillere, men fra mig.

Neergaard: Min korte Bemærkning skal kun gaa ud paa dette, at efter den højtærede Justitsministers Udtalelser, hvorefter han jo synes at ville imødekomme, hvad der har været vor Hensigt, endogsaa i meget stort Omfang, er ogsaa jeg fuldstændig villig til for mit Vedkommende at tage Ændringsforslaget tilbage, og for at spare vore Forhandlinger tror jeg at kunne sige, at jeg har erkyndiget mig om, at ogsaa de øvrige Forslagsstillere ere villige til at tage det tilbage.

Justitsministeren (Alberti): Naar det har været det ærede Medlems og hans Medforslagsstillerens Hensigt at naa til at faa stillet en rund Sum om Aaret til Justitsministerens Raadighed, vil jeg gerne spørge, hvorfor de ikke have nævnt denne Hensigt hverken i Udvalget eller her i Tinget før.

Neergaard: Derpaa kan jeg meget let svare den højtærede Minister. Jeg har i Grunden allerede svaret derpaa, idet jeg har sagt, at vi have stillet Forslaget saa beskedent som muligt for at opnaa den størst mulige Tilslutning til vor Tanke. Det at stille en bestemt Sum til Raadighed gik ud over, baade hvad Tuberkulosekommissionen havde og Regeringen har foreslaet. Vi have ikke under Udvalgsbehandlingen faaet nogen som helst Antydning af, at den højtærede Justitsminister vilde gaa saa vidt, men naar han er villig dertil, ville vi med stor Fornøjelse gøre det.

Justitsministeren (Alberti): Jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller ere i Besiddelse af saa stor Beskedenhed, at de ikke en Gang tør spørge. Jeg vil bede dem i Fremtiden være lidt mere ubeskedne.

Neergaard: Der forekom under Udvalgskonferencen ikke nogen som helst Antydning af, at Ministeren vilde gaa ind paa en saadan Tanke om en rund Sum paa Finansloven, men efter hvad der